

LECTORI STUDIOSO.

En tandem aliquando oppigneratam toties liberamus fidem. Prodeunt multorum votis expetita, nulli non expectata, de religiosorum hominum statu Magni Soarii volumina simul alia duo, eorum, quæ jam ab annis aliquot de Religionis virtute lucem aspexere, germani fratres, natu illi quidem minores, non postremi meritis, non ornatu. Quin eo ipso elaborati magis, eo elucubrati accuratius, quo maturioris sunt curæ, vegetiorisque animi operosi partus. Nimirum, ut prælusisse quondam supremus Opifex in condenda hac rerum universitate visus est prodituro tandem illi, in quem omnia complasset, microcosmo; homini, inquam, qui, ut scite Ambrosius, postremo est quasi summa totius operis, quasi finis naturæ formatus; haud multo aliter Soarius, ut fecundus, ita dexter imprimis librorum artifex, illa de Religionis virtute veluti anteludia præmisit, quibus ad hoc sese opus, quod quasi summa reliquorum et meta esset, peragendum comparavit: hic nervos animi omnes contensurus, hic virentes senectæ vires exhausturus, quo gratissimum testaretur affectum, in eum quem primis ab annis elegerat, et præ reliquis unice adamarat, vitæ statum. Habent itaque hoc in opere, qui ad religiosæ perfectionis fastigium anhelant, a religiosissimo Doctore non documenta modo virtutum plurima, sed quæ ex triplici præsertim religionis vinculo consurgunt, arctissima Deo, cui voverunt, obsequendi debita, sic stabilita rationum momentis, sic eruditionis variæ luminibus illustrata, plane nihil ut addi, demi nihil, aut immutari possit. Habent Theologi, habent juris utriusque periti inextricatos hactenus et gordianos vere nodos ab hoc Alexandro non tam ingenii miro acumine dissectos, quam dissolutos prorsus et expeditos, nulli ut in posterum negotium facessant, nulli otium demant. Utinam, qui soli deerant, tot inter fecundissimi ingenii monumenta, quosque capacissimo mentis ambitu auctor jam conceperat, distinxerat, compserat, de justitia, de hierarchico Ordine, et matrimonio commentarios, docto calamo pariter expressisset! Habuissent profecto tum et philosophiæ et Theologiæ candidati omnes, unde de quovis argumento, nullius aliunde emendicato subsidio, ab uno hoc Apolline, a communi hoc orbis Magistro, responsa in dubiis referrent, Delphicis multo oraculis certiora. At quoniam non tam hanc Soario gloriam, quam rei litterariæ decus et emolumentum mors nunquam non immatura invidit, his tu, lector benevole, invisæ mortis exuviis fruiere, dum, quæ supersunt, alia adhuc volumina, viginti jam nunc editis addenda quatuor, et tuo et bono litterarum publico elimantur ad prælum. Fruere, inquam, hisce duobus; neque enim prius, spondeo, tomum hunc vel perfunctorie lustratum depones, quam manibus mox tuis alter succedat, ut mole et rerum multitudine aliquanto gravior, sic et argumenti varietate gratior nonnihil futurus. VALE.

INDEX

LIBRORUM ET CAPITUM

QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

LIBER I

DE STATU PERFECTIONIS, VARIISQUE ILLIUS MODIS, SEU SPECIEBUS.

CAP. I. Quid sit status vitæ christianæ, et quas conditiones postulet.	2	missionem aliquam obligationem inducentem necessario constituendus sit.	56
CAP. II. An status vitæ christianæ in statum communis vitæ et statum perfectionis convenienter distinguatur.	8	CAP. XIII. An status perfectionis in statum incipientium, proficientium, et perfectorum convenienter dividatur.	61
CAP. III. Quæ sit perfectio christiana, ad quam status perfectionis ordinatur.	13	CAP. XIV. Utrum status perfectionis in statum illum acquirendi, vel eamdem exercendi convenienter distinguatur; et quomodo Episcopi in statu perfectionis esse dicantur.	67
CAP. IV. Qualis perfectio charitatis per statum perfectionis intendatur.	20	CAP. XV. Utrum Episcopatus sit status perfectionis exercendæ, seu perfectorum ac proficientium.	71
CAP. V. Quid sit status perfectionis, quasve condiciones requirat, et ab ipsa perfectione quomodo distinguatur.	27	CAP. XVI. Utrum Episcopale vinculum jure divino indissolubile sit, vel inde immutabilitatem habeat.	75
CAP. VI. Utrum in evangelica lege consilia a præceptis distinguantur.	31	CAP. XVII. Utrum Prælati seculares Episcopis inferiores, vel etiam parochi, sint in statu perfectionis.	84
CAP. VII. Ratione veritas catholica probatur.	34	CAP. XVIII. Utrum status Episcoporum perfectior sit quam status Religiosorum.	92
CAP. VIII. Consiliorum materia et varietas occasione ejusdem objectionis declaratur.	38	CAP. XIX. An status Episcopalis adeo perfectus sit, ut in eo volum religionis impleatur; et exponitur caput Per tuas, de Voto.	97
CAP. IX. Satisfaciendo fundamentis hæreticorum, nonnulla dubia de consiliis evangelicis explicantur.	40	CAP. XX. Nonnulla dubia circa caput Per tuas explicantur.	103
CAP. X. Statum perfectionis non præceptorum tantum, sed etiam consiliorum observantiam includere.	49	CAP. XXI. Utrum status inferiorum Prælatorum vel parochorum sit perfectior religioso statu.	108
CAP. XI. An christiana perfectio, vel ejus status principalis in præceptorum quam consiliorum observatione consistat, vel e converso.	51		
CAP. XII. Utrum status perfectionis per volum vel pro-			

LIBER II

DE RELIGIOSI STATUS ESSENTIA, ORIGINE ET VOTIS, AC DE ALIIS QUÆ AD ILLUM SPECTANT.

CAP. I. Utrum status religiosus sit status perfectionis acquirendæ: declarantur fines et mediæ hujus status.	113	CAP. VI. Utrum solemnitas substantialis voti religiosi castitatis, in benedictione aliqua, vel consecratione, aut alio externo ritu posita sit.	138
CAP. II. Utrum tria consilia, paupertatis, castitatis, obedientiæ, et illa sola sint de substantia religiosi status, vel aliis etiam modis constitui possit.	117	CAP. VII. Utrum solemnitas voti castitatis consistat in donatione seu traditione sui ipsius, quam religiosus Deo et religioni facit.	144
CAP. III. Utrum voti obligatio perpetua ad statum religiosum necessaria sit, et quotuplex esse debeat.	123	CAP. VIII. Superior opinio ex jure impugnatur, et solemnitate voti castitatis de jure humano esse ostenditur.	151
CAP. IV. Utrum ad status religiosi substantiam præter tria vota essentialia, necessaria sit promissio, vel traditio personæ talem statum assumentis facta alicui homini, vel hominum communitati propter Deum.	127	CAP. IX. Ratione ostenditur traditionem religiosam ex solo jure naturali non irritare subsequens matrimonium.	155
CAP. V. Utrum ad constituendum statum religiosum vota debeant esse solemnia.	132	CAP. X. De solemnitate voti castitatis ejusque origine vera sententia.	159
		CAP. XI. Nonnulla corollaria ex præcedenti resolutione	

- inferuntur, quibus et res ipsa magis exponitur, et aliqua dubia explicantur.* 163
 CAP. XII. *Qualis sit, et unde originem habuerit solemnitas voti paupertatis.* 167
 CAP. XIII. *Qualis sit, et unde originem traxerit solemnitas voti obedientie, et aliorum, si quæ alia vota solemnia sunt.* 173
 CAP. XIV. *Utrum solemnitas propria trium votorum essentialium, sit etiam de substantia et essentia religiosi status.* 181

LIBER III

DE AUCTORE SEU CAUSA EFFICIENTE ET ANTIQUITATE STATUS RELIGIOSI.

- CAP. I. *Utrum religiosus status sit proprius legis gratie, vel etiam ante illam fuerit.* 224
 CAP. II. *Utrum religiosus status a Christo ipso fuerit institutus.* 230
 CAP. III. *Utrum status religiosus perpetua traditione, et sine interruptione semper in Ecclesia duraverit.* 236
 CAP. IV. *Utrum religiosus status in Ecclesie exordio ejusdem rationis fuerit cum illo, qui nunc est.* 241

LIBER IV

DE VOTO ASSUMENDI STATUM RELIGIONIS.

- CAP. I. *Utrum votum assumendi statum religiosum, bonum et validum sit.* 246
 CAP. II. *Quomodo votum hoc obliget ad religionis ingressum.* 249
 CAP. III. *An et quomodo religionis votum obliget ad perseverandum in religionem, professionem in ea emittendo.* 257
 CAP. IV. *Ad quid obliget votum profitendi, seu perseverandi in religione.* 261
 CAP. V. *Utrum simplex votum religionis dirimat sponsalia, et impediat matrimonium vel usum ejus.* 267
 CAP. VI. *Utrum hoc votum assumendi statum religiosum per propriam irritationem cessare seu extinguere possit.* 271
 CAP. VII. *Quale religionis votum sit reservatum quoad dispensationem seu commutationem.* 276
 CAP. VIII. *Utrum hoc votum quoad gradum arctioris religionis sit ita reservatum, ut nec ab Episcopo, nec ab alio summo Pontifice inferiori dispensari seu commutari valeat.* 279
 CAP. IX. *Quomodo commutatio voti religionis facienda sit.* 284
 CAP. X. *A quo, et qua forma receptio facienda sit, ut ingressus sit validus et licitus.* 341
 CAP. XI. *Quos effectus habeat religiosus ingressus.* 352
 CAP. XII. *Utrum ante professionem necessarius sit integer probationis seu novitiatus annus.* 356
 CAP. XIII. *Quando novitiatus incipiat, et an regularem habitum requirat.* 358
 CAP. XIV. *Quenam sint de substantia seu necessitate probationis vel novitiatus.* 361
 CAP. XV. *Utrum de substantia novitiatus sit, ut annus sit continuus.* 366
 CAP. XVI. *Utrum novitius ad observantiam regularem teneatur, et utrum officia, beneficia ac dignitates ecclesiasticas habere possit.* 370

LIBER V

DE INGRESSU RELIGIONIS, AC NOVITIATU.

- CAP. I. *Utrum ad ingressum religionis requiratur ex parte ingredientis aliqua determinata ætas.* 288
 CAP. II. *Quanta sit potestas parentum ad effectum offerendi seu tradendi religioni filium jam rationis usum habentem.* 293
 CAP. III. *Utrum expediat pueros religionem ingredi, vel in eam admitti.* 299
 CAP. IV. *Quenam personæ inhabiles sint ad religionis ingressum et receptionem.* 302
 CAP. V. *Utrum propter necessitatem parentum teneatur quis non ingredi religionem.* 308
 CAP. VI. *Utrum propter filiorum aut fratrum necessitatem teneatur quis non ingredi religionem.* 320
 CAP. VII. *Utrum qui debitis oneratus est, vel obnoxius rationibus reddendis, aut delictorum poenis, possit licite religionem ingredi.* 322
 CAP. VIII. *Utrum ingressus religionis ex perfecta scientia et libertate fieri debeat.* 330
 CAP. IX. *Quæ libertas requiratur ad religionis ingressum.* 334
 CAP. X. *A quo, et qua forma receptio facienda sit, ut ingressus sit validus et licitus.* 341
 CAP. XI. *Quos effectus habeat religiosus ingressus.* 352
 CAP. XII. *Utrum ante professionem necessarius sit integer probationis seu novitiatus annus.* 356
 CAP. XIII. *Quando novitiatus incipiat, et an regularem habitum requirat.* 358
 CAP. XIV. *Quenam sint de substantia seu necessitate probationis vel novitiatus.* 361
 CAP. XV. *Utrum de substantia novitiatus sit, ut annus sit continuus.* 366
 CAP. XVI. *Utrum novitius ad observantiam regularem teneatur, et utrum officia, beneficia ac dignitates ecclesiasticas habere possit.* 370

LIBER VI

DE PROFESSIONE RELIGIOSA.

- CAP. I. *Utrum professio sit, fueritque semper necessaria ad religiosum statum.* 381
 CAP. II. *Quid sit formaliter ac substantialiter professio religiosa, et quis sit formalis effectus ejus.* 385
 CAP. III. *Utrum ad valorem professionis necessarius sit consensus omnino liber, et in ætate perfectu.* 398
 CAP. IV. *Utrum ad valorem professionis necessarius sit consensus ita liber, ut non ex metu tribuatur.* 405
 CAP. V. *Utrum ad professionem necessarius sit consensus ita liber, ut non per dolum vel ignorantiam detur.* 413
 CAP. VI. *Utrum ad professionem necessaria sit libertas a servitute.* 417
 CAP. VII. *Utrum libertas a matrimonii vinculo ad professionem necessaria sit.* 419
 CAP. VIII. *Utrum Episcopus, vel in alia dignitate constitutus, possit religionem profiteri.* 425
 CAP. IX. *Utrum obligatio filii ad parentem, vel alia similis, professionem impediat, vel potius per eam tollatur.* 429
 CAP. X. *Utrum ad professionem necessaria sit libertas a quocumque debito, vel vinculo, et ad quid postea teneatur, qui debitis obnoxius proficitur.* 440
 CAP. XI. *Quæ conditiones ex parte religionis necessariæ sint, ut professio recte et valide fiat.* 443
 CAP. XII. *Quæ forma servanda sit, ut professio valide et recte fiat.* 446
 CAP. XIII. *Quos effectus habeat valida professio.* 455
 CAP. XIV. *Utrum per professionem commutentur seu extinguantur omnia vota, quæ ipsam præcedunt.* 458
 CAP. XV. *Utrum professio religiosa, quatenus contractum humanum includit, sit indissolubilis per contrahentium voluntatem, et unde id habeat.* 467
 CAP. XVI. *Utrum professio sit vinculum omnino indispensabile, etiam per potestatem Pontificis.* 473
 CAP. XVII. *Solvuntur difficultates pro opposita sententia, et explicatur in quo sensu dicatur hæc solemnitas voti a Summis Pontificibus de jure ecclesiastico.* 479
 CAP. XVIII. *An potestas dispensandi in professione religiosa in solo Summo Pontifice resideat.* 488
 CAP. XIX. *Quot modis fieri possit tacita professio secundum jus antiquum.* 490
 CAP. XX. *Quibus modis fiat professio tacita post Concilium Tridentinum.* 501
 CAP. XXI. *Quot effectus habeat tacita professio, et quomodo in hoc differat ab expressa.* 503

LIBER VII

DE PROFESSIONE INVALIDA.

- CAP. I. *Quibus modis possit professio esse invalida, et quomodo sit confirmanda.* 509
 CAP. II. *Utrum professio invalida habeat aliquos effectus.* 524
 CAP. III. *An et quomodo liceat religiosum statum relinquere post factam professionem nullam.* 532
 CAP. IV. *De quinquennio a Concilio Tridentino præscripto.* 537

LIBER VIII

DE PAUPERTATE.

- CAP. I. *Utrum paupertas sit necessaria ad salutem.* 544
 CAP. II. *Utrum paupertatem promittere, seu ex voto servare, sit opus honestum et de meliori bono.* 546
 CAP. III. *Utrum verè paupertatem extra religionem, licitum sit et honestum.* 554
 CAP. IV. *Quæ sit materia remota voti paupertatis.* 557
 CAP. V. *Quæ sit materia proxima voti simplicis paupertatis, et consequenter ad quid obliget hoc votum.* 562
 CAP. VI. *Quibus modis violari possit simplex votum paupertatis, et quam grave peccatum illud sit.* 575
 CAP. VII. *Quam sit antiquum in Ecclesia, ut religiosi nullum habeant proprium, vel quo jure aut tempore votum solemne introductum sit.* 582
 CAP. VIII. *Utrum votum paupertatis, excludens proprium in communi, liceat in religioso statu.* 595
 CAP. IX. *Quenam paupertas in religiosis sit omnium præstantissima.* 609
 CAP. X. *Quæ oriatur obligatio ex voto solemnium paupertatis, et quomodo obliget.* 613
 CAP. XI. *Quenam acceptio seu acquisitio alicujus rei sit in religioso vitium proprietatis, et contraria voto paupertatis.* 614
 CAP. XII. *De professione seu retentione alicujus rei contra religiosam paupertatem.* 631
 CAP. XIII. *Utrum religiosus post factam professionem, vel religio nomine illius, retinere possit usumfructum.* 636
 CAP. XIV. *Utrum liceat religiosis habere annuos redditus, seu bona stabilia, ex superioris licentia.* 639
 CAP. XV. *De usu bonorum religiosæ paupertati contrario.* 644
 CAP. XVI. *De testamentis religiosorum.* 653
 CAP. XVII. *Quam specialem obligationem inducat votum paupertatis, quod dominium etiam in communi excludit.* 662
 CAP. XVIII. *Utrum in solemne votum paupertatis cadere possit dispensatio.* 674

LIBER IX

DE VOTO CASTITATIS.

- CAP. I. *Utrum votum castitatis sit licitum, et consulendum.* 682
- CAP. II. *Ad quid obliget votum simplex castitatis.* 692
- CAP. III. *Utrum votum simplex castitatis obliget ad non contrahendum matrimonium.* 696
- CAP. IV. *Utrum votum simplex castitatis per se et natura sua irretat matrimonium postea contractum.* 762
- CAP. V. *Ad quid obliget simplex votum castitatis post matrimonium contractum.* 741
- CAP. VI. *Utrum simplex votum castitatis vim habeat dirimendi matrimonium ratum.* 718
- CAP. VII. *Utrum votum simplex castitatis vim habeat ad dissolvenda sponsalia de futuro.* 733
- CAP. VIII. *Utrum possit maritus votum continentiae ab uxore sine sua licentia emissum irritare.* 740
- CAP. IX. *Quid possit uxor circa votum castitatis mariti sine ejus consensu emissum. Et quid de voto castitatis utriusque ex mutuo facto consensu.* 743
- CAP. X. *Quid dicendum sit de conjugate, qui de licentia consortis continentiam covit, et an talis licentia sit revocabilis.* 746
- CAP. XI. *Utrum praeter Summum Pontificem aliquis per potestatem quasi ordinariam, seu generalem, in voto simplici castitatis dispensare valeat.* 751
- CAP. XII. *Aliquot dubia circa reservationem voti simplicis castitatis.* 759
- CAP. XIII. *Utrum obligatio servandi continentiam jure divino fuerit alicui ordini annexa.* 764
- CAP. XIV. *Quo tempore ceperit esse in Ecclesia castitatis obligatio in Episcopis ac presbyteris.* 666
- CAP. XV. *Quae sit ac fuerit obligatio servandi castitatem in Episcopis ac presbyteris Ecclesiae Orientalis.* 666
- CAP. XVI. *De obligatione servandi castitatem, qua diaconi ac subdiaconi sunt astricti, ac de antiquitate illius.* 666
- CAP. XVII. *Utrum obligatio servandi castitatem in clerico in sacris oriatur ex voto, an ex solo praecipio ecclesiastico.* 787
- CAP. XVIII. *Quibus modis peccare possit contra votum castitatis is, qui ante matrimonium in sacris ordinatus est, et quas penas incurrat.* 809
- CAP. XIX. *Ad quid obligetur, vel quomodo peccet clericus, qui post matrimonium in sacris ordinatus est vivente uxore.* 809
- CAP. XX. *Utrum in votum ordinis sacri cadere possit dispensatio.* 815
- CAP. XXI. *Quam sit antiquum in Ecclesia, ut votum castitatis religiosae solenne sit, ita ut matrimonium subsequens dirimat.* 819
- CAP. XXII. *Votum solenne castitatis religionis vim non habere dissolvendi matrimonium ratum et consummatum ostenditur.* 831
- CAP. XXIII. *Utrum votum solenne castitatis religionis vim habeat dissolvendi matrimonium ratum.* 835
- CAP. XXIV. *Quo tempore inceperit votum solenne castitatis religiosae matrimonium ratum dirimere.* 666
- CAP. XXV. *Expediuntur aliquot dubia, quae ex supra dictis de matrimonio rato, et voto solenni religionis oriuntur.* 830
- CAP. XXVI. *Utrum in solenne votum castitatis religiosae cadere possit dispensatio.* 856

LIBER X

DE VOTO OBEDIENTIAE.

- CAP. I. *Utrum simplex obedientiae votum, et honestum, et in consilio sit.* 864
- CAP. II. *Utrum simplex obedientiae votum habeat conjunctam promissionem homini factam, et e contrario.* 872
- CAP. III. *Ad quid obliget, et ad quam materiam se extendat simplex obedientiae votum.* 876
- CAP. IV. *Quale peccatum sit obedientiae transgressio, et quibus modis excusari possit, vel cessare obligatio.* 882
- CAP. V. *Utrum votum obedientiae sit aliquid indistinctum a traditione religiosa, et quid illi addat.* 888
- CAP. VI. *Quotuplex sit malitia in transgressione obedientiae religiosae.* 890
- CAP. VII. *An votum obedientiae obliget ad totius regulae observationem.* 894
- CAP. VIII. *Utrum votum obedientiae religiosae obliget ad parendum superiori in quacumque honesta materia.* 901
- CAP. IX. *Utrum perfecta obedientia Evangelica requirat universalem materiam sine ulla regulae limitatione.* 909
- CAP. X. *Utrum ex obedientiae voto obligetur quis ad perseverandum in eodem statu, vel possit ad suscipiendum alium obligari.* 914
- CAP. XI. *Cui parendum sit ex vi voti obedientiae religiosae.* 924
- CAP. XII. *Utrum in solenne votum obedientiae cadere possit dispensatio.* 933

OPERIS DE RELIGIONE

PARS SECUNDA,

DE STATU PERFECTIONIS ET RELIGIONIS.

TRACTATUS SEPTIMI

PROOEMIUM.

1. Opus de Religione, jam dudum inchoatum, et per plures annos, ob graves causas, quas nunc enumerare non est necesse, interruptum, divino freti auxilio, consummare aggredimur. Distinximus autem in principio primi tomi totum opus in duas principales partes: unam, de Virtute, et alteram de Statu Religionis, et utriusque rationem, materiam, et connexionem ibidem explicuimus; ideoque eadem iterum in praesenti proponere, necessarium non duximus. Operae autem pretium visum est, objectum hujus partis, ejusque materiam et partitionem distinctius repraesentare. Quamvis enim praecipua instituti nostri ratio et intentio sit, de religioso statu maxime proprio tractare, ipsarum tamen rerum connexio et amplitudo postulat, ut de omnibus statibus vitae Christianae, quatenus ad aeternam felicitatem consequendam ordinantur, et de his praesertim, quae ad majorem vitae puritatem et charitatis perfectionem acquirendam conferunt, simul disseramus. Atque ita in hoc tractatu, sicut in caeteris, ducem habebimus D. Thomam, qui singularem doctrinam, et inter morales, magni momenti, de statibus scriptam, nobis reliquit in 2. 2, a quaest. 183 usque ad finem.

2. *D. Thomae tria operum genera distinguit. — Eandem divisionem D. Paulus insinuat. — Ut autem scopum totius disputationis clarius aperiamus, scire convenit, praedictum Doctorem sanctum, postquam in illo libro, a principio usque ad quaest. 170, de omnibus virtutibus in particulari disseruit, in initio quaestionis 171, tria genera operum distinguere, quorum cognitio ad complementum sacrae doctrinae, quae de moribus tractat, necessaria erat; quia hujusmodi opera aut excedunt aliquo modo communem virtutis usum, aut a peculiari operatione, vel institutione, divina, vel ecclesiastica, pendent. Insinuavit autem illam trimembrem divisionem Paulus I ad Corinth. 12, dicens: *Divisiones gratiarum sunt, idem autem Spiritus; divisiones ministrationum sunt, idem autem Dominus; et divisiones operationum sunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus.* In his enim verbis tria genera operum satis clare distinguit Apostolus. Ex quibus primum, scilicet, *divisiones gratiarum*, de gratiis gratis datis ab omnibus intelligitur; illas enim statim enumerat Apostolus, et concludit: *Haec omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.* Unde per se, nec ad ministeria, nec ad status fidelium pertinent, sed in quovis ministerio vel statu, possunt et solent pro Dei arbitrio communicari, et absque illis etiam possunt officia seu ministeria fieri, et status ecclesiastici subsistere. Et ideo alterius rationis est illarum gratiarum consideratio, quam tradit D. Thomas, ab illa quaest. 171 usque ad 178. Nos vero in tractatu de Gratia, Prolegom. 4, illas breviter explicuimus; ibique alia loca, in quibus specialius singulae tractandae sunt, designavimus.*

3. *Officia, sive ministeria ab statibus distinguuntur. — Ministerium, sive officium ordinatur ad actiones communes Ecclesiis necessarias ad earum regimen. — Status sufficienter ordinatur ad utilitatem ejus, qui in tali statu constituitur. — In secundo membro ponit Apostolus divisiones ministrationum, seu ministeriorum, aut*